

A TANÁCS 1177/2011/EU RENDELETE

(2011. november 8.)

**a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló
1467/97/EK rendelet módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 126. cikke (14) bekezdésének második albekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A tagállami gazdaságpolitikák Unión belüli, az Európai Unió működéséről szóló Szerződésben (EUMSZ) előírt koordinációját az átfogó gazdaságpolitikai és foglalkoztatási iránymutatások összefüggésében kell kidolgozni, és magában kell foglalnia az árstabilitás, a rendezett és fenntartható államháztartás és monetáris feltételek, valamint a fenntartható fizetési mérleg alapelveinek teljesítését.

(2) A Stabilitási és Növekedési Paktum (a továbbiakban: az SNP) eredetileg a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletet ⁽³⁾, a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló, 1997. július 7-i 1467/97/EK tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾, valamint a Stabilitási és Növekedési Paktumról szóló, 1997. június 17-i európai tanácsi állásfoglalást ⁽⁵⁾ foglalta magában. Az 1466/97/EK és az 1467/97/EK rendeletet az 1055/2005/EK ⁽⁶⁾, illetve az 1056/2005/EK

rendelet ⁽⁷⁾ módosította. Ezenkívül a Tanács 2005. március 20-án elfogadta „A Stabilitási és Növekedési Paktum végrehajtásának javításáról” szóló jelentést ⁽⁸⁾.

(3) Az SNP alapja a rendezett és fenntartható államháztartás, mint az árstabilitás és a pénzügyi stabilitáson alapuló dinamikus, fenntartható növekedés feltételeit erősítő eszköz, amely elősegíti az Unió fenntartható növekedésre és foglalkoztatásra irányuló célkitűzéseinek megvalósítását.

(4) A gazdasági és monetáris unió első évtizede során szerzett tapasztalatok és elkövetett hibák azt mutatják, hogy az Unióban olyan megfelelőbb gazdaságirányításra van szükség, amelynek a közösen megállapított szabályok és politikák iránti erőteljesebb nemzeti felelősségvállalásra, valamint a nemzeti gazdaságpolitikák szilárdabb uniós szintű felügyeleti keretére kell épülnie.

(5) A tagállamok gazdaságai által az Unió és különösen az euroövezeten belül elért magas fokú integrációval összhangban meg kell erősíteni a gazdasági kormányzás közös keretét, beleértve a költségvetési felügyelet javítását is.

(6) A továbbfejlesztett gazdaságirányítási keretnek számos, egymással összefüggő és összhangban lévő, a fenntartható növekedéssel és foglalkoztatással kapcsolatos politikára kell támaszkodnia – különösen a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló rendezett uniós stratégiára –, különös figyelmet fordítva a belső piac fejlesztésére és erősítésére, a nemzetközi kereskedelem és a versenyképesség elősegítésére, a gazdasági és költségvetési politikák területén létrejött megerősített együttműködés európai szemeszterére, a túlzott költségvetési hiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló hatékony keretrendszerre (SNP), a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzésére és kiigazítására szolgáló szilárd keretrendszerre, a nemzeti költségvetési keretekre vonatkozó minimumkövetelményekre, valamint a megerősített pénzügyi szabályozásra és felügyeletre, ideértve az Európai Rendszerkockázati Testület általi makroprudenciális felügyeletet is.

(7) A dinamikus belső piac megvalósítását és fenntartását a gazdasági és monetáris unió megfelelő és zökkenőmentes működése egyik elemének kell tekinteni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2011. szeptember 28-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 150., 2011.5.20., 1. o.

⁽³⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 209., 1997.8.2., 6. o.

⁽⁵⁾ HL C 236., 1997.8.2., 1. o.

⁽⁶⁾ A Tanács 1055/2005/EK rendelete (2005. június 27.) a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK rendelet módosításáról (HL L 174., 2005.7.7., 1. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 1056/2005/EK rendelete (2005. június 27.) a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról (HL L 174., 2005.7.7., 5. o.).

⁽⁸⁾ Lásd a <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=hu> internetes oldalon található 7423/05 sz. dokumentumot.

- (8) Az SNP-nek és a teljes gazdasági kormányzási keretnek ki kell egészítenie és támogatnia kell a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló uniós stratégiát. A különböző ágak közötti összefonódások nem biztosíthatnak mentességet az SNP rendelkezései alól.
- (9) A gazdasági kormányzás megerősítésének ki kell terjednie az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek szorosabb és megfelelő időben történő bevonására. Annak elismerése mellett, hogy az Európai Parlamenttel tárgyaló felek e párbeszéd keretében az érintett uniós intézmények és képviselőik, az Európai Parlament illetékes bizottsága felkínálhatja az EUMSZ 126. cikkének (6) bekezdése alapján hozott tanácsi határozat, az EUMSZ 126. cikkének (7) bekezdése alapján kiadott tanácsi ajánlás, az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdése értelmében kiadott felszólítás vagy az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdése alapján hozott határozat által érintett tagállamnak, hogy eszmecszerén vegyen részt. A tagállamok ilyen eszmecszerén való részvétele önkéntes.
- (10) A Bizottságnak a megerősített felügyeleti eljárásban erőteljesebb szereppel kell rendelkeznie a tagállamokra lebontott értékelések, a nyomon követés, a helyszíni látogatások, az ajánlások és a figyelmeztetések tekintetében.
- (11) A Tanácsnak és a Bizottságnak e rendelet alkalmazása során megfelelően figyelembe kell vennie valamennyi lényeges tényezőt, valamint az érintett tagállam gazdasági és költségvetési helyzetét.
- (12) A költségvetési fegyelem szabályait meg kell szilárdítani, különösen azáltal, hogy az adósság szintje és alakulása, valamint az általános fenntarthatóság nagyobb szerepet kap. Az e szabályoknak való megfelelést és azok végrehajtását biztosító mechanizmusokat is meg kell erősíteni.
- (13) A túlzott hiány esetén követendő jelenlegi eljárásnak mind a hiányra, mind az adósságra vonatkozó kritérium alapján történő végrehajtása olyan számszerű referenciaérték meghatározását teszi szükségessé, amellyel értékelhető, hogy az államadósságnak a bruttó hazai termékhez (GDP) viszonyított aránya megfelelően csökken-e, és kielégítő ütemben közelít-e a referenciaértékhez.
- Átmeneti időszakot kell bevezetni annak lehetővé tételére, hogy az e rendelet elfogadásának idején túlzott hiány esetén követendő eljárásnak alávetett tagállamok politikáikat az adósságcsökkentés számszerű referenciaértékéhez igazíthassák. Ez azon tagállamokra is alkalmazandó, amelyek részesülnek az Unió vagy a Nemzetközi Valutaalap kiigazítási programjából.
- (14) Az a tény, hogy az adósságcsökkentés mértéke nem felel meg a számszerű referenciaértéknek, nem lehet elégséges a túlzott hiány fennállásának megállapításához, ehhez ugyanis az EUMSZ 126. cikkének (3) bekezdése alapján készült bizottsági jelentésben foglalt releváns tényezők teljes körét figyelembe kell venni. Nevezetesen, a konjunkturális hatások és az SFA-tételek által az adósság alakulására gyakorolt hatás értékelése elegendő lehet ahhoz, hogy a túlzott hiány fennállásának az adósságkritérium alapján történő megállapítása elkerülhető legyen.
- (15) A túlzott hiány fennállásának a hiánykritérium alapján történő megállapítása és az ahhoz vezető lépések során az EUMSZ 126. cikkének (3) bekezdése alapján készült bizottsági jelentésben vizsgált releváns tényezők teljes körének figyelembevételére van szükség, ha az államadósságnak a GDP-hez viszonyított aránya nem haladja meg a referenciaértéket.
- (16) A rendszerszintű nyugdíjreformnak a releváns tényezők közötti számbavételekor azon megfontolásnak kell a középpontban állnia, hogy a reformok javítják-e az általános nyugdíjrendszer hosszú távú fenntarthatóságát anélkül, hogy középtávon növelné a költségvetési pozíciót veszélyeztető kockázatokat.
- (17) Az EUMSZ 126. cikkének (3) bekezdése alapján készült bizottsági jelentésnek megfelelően figyelembe kell vennie a nemzeti költségvetési keretrendszer színvonalát, mivel annak alapvető szerepe van a költségvetési konszolidáció és a fenntartható államháztartás erősítésében. A mérlegelésekor tekintetbe kell venni a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló, 2011. november 8-i 2011/85/EU tanácsi irányelvben⁽¹⁾ megfogalmazott minimumkövetelményeket, valamint a költségvetési fegyelem szempontjából célszerűnek tartott, megállapodás szerinti egyéb követelményeket.
- (18) A túlzott hiány megszüntetésére vonatkozó tanácsi ajánlásoknak és felszólításoknak való megfelelés nyomán követésének elősegítése érdekében szükség van arra, hogy ezek éves költségvetési célokat határozzanak meg, amelyek összhangban vannak az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenlegben elérendő költségvetési javulással. Ebben az összefüggésben a GDP 0,5 %-ának megfelelő éves referenciaértéket kell éves átlagnak tekinteni.
- (19) Az eredményes intézkedések értékelését megkönnyíti, ha viszonyítási alapként egyrészt az államháztartási kiadásokra vonatkozó célok betartása, másrészt a tervezett egyedi bevételi intézkedések végrehajtása szolgál.
- (20) A túlzott hiány megszüntetésére kitűzött határidő meghosszabbításának mérlegelése során különös figyelmet kell fordítani az euroövezet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesésekre azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti a középtávú költségvetési fenntarthatóságot.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 41. oldalát.

- (21) Helyénvaló megszigorítani az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdésében megállapított pénzügyi szankciók alkalmazását, hogy valós ösztönzést jelentsenek az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdése szerinti felszólításoknak való megfelelésre.
- (22) Azokra a tagállamokra vonatkozóan, amelyek pénzneme az euro, az Unió költségvetési felügyeleti keretének való megfelelés biztosítása érdekében szabályokon alapuló szankciókat kell kidolgozni az EUMSZ 136. cikke alapján, biztosítva az SNP előírásainak betartását szolgáló méltányos, időszerű és eredményes mechanizmusokat.
- (23) Az e rendeletben említett pénzbírságok az EUMSZ 311. cikke szerinti egyéb bevételnek minősülnek, és olyan stabilitási mechanizmusokra kell fordítani, amelyeket az egész euroövezet stabilitásának megőrzése céljából azok a tagállamok hoznak létre, amelyek pénzneme az euro.
- (24) Az 1467/97/EK rendeletben szereplő hivatkozásokban figyelembe kell venni az Európai Unió működéséről szóló szerződés új cikkszámozását és azt, hogy a 3605/93/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ helyébe az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv alkalmazásáról szóló, 2009. május 25-i 479/2009/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ lépett.
- (25) Az 1467/97/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1467/97/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

(1) Ez a rendelet megállapítja a túlzott hiány esetén követendő eljárást felgyorsító és pontosító rendelkezéseket. A túlzott hiány esetén követendő eljárás célja, hogy megakadályozza a túlzott költségvetési hiány kialakulását, bekövetkezése esetén pedig ösztönözze annak gyors kiigazítását; az eljárás során a költségvetési fegyelem betartásának vizsgálatára a költségvetési hiány és az államadósság kritériumai alapján kerül sor.

(2) E rendelet alkalmazásában „euroövezeti tagállam” az a tagállam, amelynek pénzneme az euro.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 126. cikke (2) bekezdése a) pontjának második francia bekezdésével összhangban kivételesnek kell tekinteni a költségvetési hiány referenciaértékének túllépését, ha az vagy az érintett tagállam által nem befolyásolható olyan rendkívüli esemény következménye, amely jelentős hatást gyakorol az államháztartás helyzetére, vagy súlyos gazdasági visszaesés következménye.”;

- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Amennyiben az államadósságnak a bruttó hazai termékhez (GDP) viszonyított aránya meghaladja a referenciaértéket, ez az arány – az EUMSZ 126. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően – akkor tekintendő elegendő mértékben csökkenőnek és a referenciaértékhez kielégítő ütemben közelítőnek, ha a referenciaértéktől való eltérés az előző három évben viszonyítási alapként évente átlagosan egyhuszaddal csökkent, azon elmúlt három évben bekövetkezett változások alapján, amelyekre adatok állnak rendelkezésre.

Az adósságkritérium szerinti követelmény abban az esetben is teljesültnek minősül, ha a Bizottság költségvetési előrejelzései azt mutatják, hogy az eltérés az előírt mértékben csökkenni fog abban a hároméves időszakban, amely felöleli a legutolsó olyan évet követő két évet, amelyre vonatkozóan rendelkezésre állnak adatok. Olyan tagállam esetében, amely ellen 2011. november 8-án, túlzott hiány esetén követendő eljárás van folyamatban, továbbá a túlzott hiány megszüntetését követően még három évig az adósságkritérium szerinti követelmény akkor teljesül, ha a Tanács az érintett tagállam stabilitási vagy konvergenciaprogramjáról készült véleményében úgy ítéli meg, hogy a tagállam megfelelő előrelépést tett a referenciaérték elérése felé.

Az adósságarány kiigazításának referenciaértéke alkalmazása során figyelembe kell venni a ciklusnak az adósságcsökkentés ütemére gyakorolt hatását.”;

- c) a (3)–(7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság az EUMSZ 126. cikke (3) bekezdése szerinti jelentés elkészítésekor a cikkben feltüntetett valamennyi érdemleges tényezőt figyelembe veszi,

⁽¹⁾ A Tanács 3605/93/EK rendelete (1993. november 22.) az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv alkalmazásáról (HL L 332., 1993.12.31., 7. o.).

⁽²⁾ HL L 145., 2009.6.10., 1. o.

amennyiben jelentős mértékben befolyásolják az érintett tagállam hiány- és adósságkritériumoknak való megfelelésének értékelését. A Bizottság jelentésének megfelelő módon tükröznie kell:

- a) a középtávú gazdasági helyzet alakulását, különösen a potenciális növekedést – beleértve a munka, a tőkeakkumuláció és a teljes tényezőtermelékenység által biztosított különböző hozzájárulásokat is –, a ciklikus eseményeket és a magánszektor nettó megtakarítási pozícióját;
- b) a középtávú költségvetési helyzet alakulását, ideértve különösen a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekció eredményeiről szóló jelentés, az elsődleges mérleg szintje és az elsődleges mind folyó, mind tőkekiadások alakulása, a túlzott makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzésével és kiigazításával összefüggő szakpolitikák végrehajtása, a közös uniós növekedési stratégiával összefüggő szakpolitikák végrehajtása és az államháztartás általános színvonala, mindenekelőtt a nemzeti költségvetési keretek hatékonysága vonatkozásában;
- c) a jelentésben elemezni kell továbbá a középtávú államadósság-állomány alakulását, dinamikáját és fenntarthatóságát, ideértve különösen a kockázati tényezőket, többek között az adósság lejáratú struktúráját és devizanemét, az SFA-tételeket és azok nagyságát, a felhalmozott tartalékokat és egyéb pénzügyi eszközöket, a garanciákat, különösen a pénzügyi ágazathoz kapcsolódókat, az előregedéshez kapcsolódó implicit kötelezettségeket, valamint a magánszektor adósságállományát, amennyiben az implicit feltételes kötelezettséget jelenthet a kormány számára.

A Bizottság kellő és kifejezett figyelmet fordít minden olyan egyéb tényezőre, amely az érintett tagállam véleménye szerint érdemleges a hiány- és adósságkritériumoknak való megfelelés átfogó értékelése szempontjából, és amelyet az adott tagállam a Tanács és a Bizottság elé terjesztett. Ezzel összefüggésben különös figyelmet kell fordítani: a nemzetközi szolidaritás előmozdítását és az uniós szakpolitikai célok elérését szolgáló pénzügyi hozzájárulásokra; a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében a tagállamok által egymásnak nyújtott két- és többoldalú támogatásból keletkező adósságra és a súlyos pénzügyi zavarok ideje alatti pénzügyi stabilizációs műveletekkel kapcsolatos adósságra.

(4) A Tanács és a Bizottság kiegyensúlyozott, átfogó értékelést ad valamennyi érdemleges tényezőről, különösen arról, hogy súlyosbító vagy enyhítő tényezőként milyen mértékben befolyásolják a hiány- és/vagy adósságkritériumoknak való megfelelés értékelését. Ha az államadósságnak a GDP-hez viszonyított aránya meghaladja a referenciaértéket, a hiánykritériumnak való megfelelés értékelésekor ezeket a tényezőket csak akkor kell figyelembe venni a túlzott hiány fennállásáról szóló határozathoz vezető, az EUMSZ 126. cikkének (4), (5) és (6) bekezdése szerinti lépések során, ha az átfogó elv kettős feltétele – miszerint az

említett érdemleges tényezők figyelembevétele előtt az államháztartási hiány közel volt a referenciaértékhez és a referenciaérték túllépése csak átmeneti – teljes mértékben teljesül.

Az adósságkritériumnak való megfelelés értékelésekor azonban figyelembe kell venni ezeket a tényezőket a túlzott hiány fennállásáról szóló határozathoz vezető lépések során.

(5) A Tanács és a Bizottság a hiányra és államadósságra vonatkozó kritériumok teljesülésének értékelése során és a túlzott hiány-eljárás későbbi lépéseiben megfelelően figyelembe veszi az olyan nyugdíjreformok végrehajtását, amelyek olyan többpilléres rendszert vezetnek be, amely kötelező tőkefedezeti pillért is magában foglal, valamint az államilag kezelt pillér nettó költségét. Különösen mérlegelik a reformok nyomán kialakult teljes nyugdíjrendszer jellemzőit, nevezetesen, hogy a reformok elősegítik-e a hosszú távú fenntarthatóságot anélkül, hogy középtávon növelnék a költségvetési pozíciót veszélyeztető kockázatokat.

(6) Amennyiben a Tanács a Bizottság javaslata alapján az EUMSZ 126. cikkének (6) bekezdése alapján eljárva úgy határoz, hogy valamely tagállamban túlzott hiány áll fenn, a Tanács és a Bizottság az EUMSZ említett cikke szerinti további eljárási lépések során is figyelembe veszi az e cikk (3) bekezdésében említett érdemleges tényezőket, mivel azok hatással vannak az érintett tagállam helyzetére, beleértve az e rendelet 3. cikkének (5) bekezdésében és 5. cikkének (2) bekezdésében meghatározott lépéseket is, nevezetesen a túlzott hiány megszüntetésére vonatkozó határidő megállapítása és annak esetleges kiterjesztése tekintetében. Az említett érdemleges tényezőket azonban nem kell figyelembe venni a Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (6)–(9) és (11) bekezdésének megfelelően hozott határozatai egy részének vagy összességének visszavonásáról szóló, az EUMSZ 126. cikkének (12) bekezdése értelmében hozott határozatok.

(7) Azon tagállamok esetében, amelyeknél a referenciaértékhez képest fennálló túlzott hiány egy több pilléren alapuló, kötelező tőkefedezeti pillért is magában foglaló rendszer bevezetésére irányuló nyugdíjreform végrehajtását tükrözi, a Tanács és a Bizottság a túlzott hiány esetén követendő eljárás keretében a hiánymutatók alakulásának értékelésekor a reform költségét is figyelembe veszi, amennyiben a hiány nem haladja meg jelentősen a referenciaértékhez közelinek tekinthető szintet és az államadósság-arány nem haladja meg a referenciaértéket, és azzal a feltétellel, hogy az általános költségvetési fenntarthatóság megmarad. E nettó költséget a Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (6)–(9) és (11) bekezdésének megfelelően hozott határozatai egy részének vagy összességének visszavonásáról szóló, az EUMSZ 126. cikke (12) bekezdése értelmében hozott határozatok is figyelembe kell venni, amennyiben a hiány jelentős mértékben és folyamatosan csökkent, és elért egy, a referenciaértékhez közeli szintet.”

3. A szöveg a következő szakasszal egészül ki:

„1A. SZAKASZ

GAZDASÁGI PÁRBESZÉD

2a. cikk

(1) Az uniós intézmények – különösen az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság – közötti párbeszéd fokozása, valamint a nagyobb fokú átláthatóság és elszámoltathatóság biztosítása érdekében az Európai Parlament illetékes bizottsága felkérheti a Tanács, a Bizottság – és adott esetben az Európai Tanács vagy az eurocsoport – elnökét, hogy jelenjen meg a bizottság előtt az EUMSZ 126. cikkének (6) bekezdése alapján hozott tanácsi határozatok, az EUMSZ 126. cikkének (7) bekezdése alapján kiadott tanácsi ajánlások, az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdése értelmében kiadott felszólítások vagy az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdése alapján hozott tanácsi határozatok megvitatása céljából.

A Tanácsnak rendszerint követnie kell a Bizottság ajánlásait és javaslatait, vagy nyilvánosan meg kell indokolnia álláspontját.

Az Európai Parlament illetékes bizottsága felajánlhatja az ilyen határozatok, ajánlás vagy felszólítás által érintett tagállamnak, hogy eszmecsereén vegyen részt.

(2) A Tanács és a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet e rendelet végrehajtásáról.”

4. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett véleményt teljes mértékben figyelembe véve a Bizottság, amennyiben úgy ítéli meg, hogy túlzott hiány áll fenn, az EUMSZ 126. cikkének (5) és (6) bekezdésével összhangban véleményt és javaslatot intéz a Tanácshoz, és erről tájékoztatja az Európai Parlamentet.”;

b) a (3) bekezdésben a 3605/93/EK rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésére való hivatkozást a 479/2009/EK rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésére való hivatkozás váltja fel;

c) a (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Tanács az EUMSZ 126. cikkének (7) bekezdésével összhangban kiadott ajánlásában legfeljebb hat hónapos határidőt állapít meg az érintett tagállam által

meghozandó eredményes intézkedésre. Amennyiben a helyzet súlyossága ezt indokolja, az eredményes intézkedésre előírt határidő három hónapra csökkenthető. A Tanács ajánlásában a túlzott hiány megszüntetésére is határidőt állapít meg, amit a túlzott hiány fennállásának megállapítását követő évben kell teljesíteni, kivéve, ha különleges körülmények állnak fenn. Az ajánlásban a Tanács felkéri a tagállamot, hogy teljesítsen olyan éves költségvetési célokat, amelyek – az ajánlást alátámasztó előrejelzés alapján – megfelelnek az egyszeri és átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenlegben elérendő, a GDP legalább 0,5 %-át mint küszöbértéket kitevő éves minimális javulásnak, és ezáltal az ajánlásban szereplő határidőn belül szüntesse meg a túlzott hiányt.

(4a) Az érintett tagállam a (4) bekezdésben előírt határidőn belül jelentést tesz a Tanácsnak és a Bizottságnak az EUMSZ 126. cikke (7) bekezdésének megfelelően kiadott tanácsi ajánlás nyomán hozott intézkedésekről. A jelentés tartalmazza az államháztartás kiadásaira és bevételeire, illetve mind a kiadási, mind a bevételi oldal diszkrécionális intézkedéseire vonatkozó célokat, a tanácsi ajánlással összhangban, valamint a célok elérése érdekében hozott intézkedésekre és az e célból tervezett intézkedések jellegére vonatkozó információt. A tagállam a jelentést közzéteszi.

(5) Amennyiben az EUMSZ 126. cikkének (7) bekezdése szerinti ajánlásnak megfelelően eredményes intézkedésekre került sor, de az ajánlás elfogadását követően az államháztartásra jelentős negatív hatást gyakorló, előre nem látható kedvezőtlen gazdasági események következnek be, a Tanács a Bizottság ajánlása alapján határozhat úgy, hogy az EUMSZ 126. cikke (7) bekezdése szerinti felülvizsgált ajánlást fogad el. Az e rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett értelmes tényezőket figyelembe vevő felülvizsgált ajánlás főszabályként egy évvel hosszabbíthatja meg a túlzott hiány megszüntetésére kitűzött határidőt. A Tanács az ajánlásában a gazdasági előrejelzésekhez viszonyítva értékeli az államháztartásra jelentős negatív hatást gyakorló, előre nem látható kedvezőtlen gazdasági események fennállását. A Tanács – a Bizottság ajánlása alapján – az euroövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés esetén is határozhat úgy, hogy az EUMSZ 126. cikke (7) bekezdése szerinti felülvizsgált ajánlást fogad el, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát.”

5. A 4. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az e rendelet 3. cikke (4) bekezdésével összhangban meghatározott határidő elteltét követően azonnal végre kell hajtani a Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (8) bekezdése szerinti ajánlásai nyilvánosságra hozatalára vonatkozó határozatait, ha megállapítást nyer, hogy nem történt eredményes intézkedés.

(2) Amikor a Tanács azt vizsgálja, hogy az EUMSZ 126. cikkének (7) bekezdésével összhangban kiadott ajánlásaira válaszul történtek-e eredményes intézkedések, határozatát az érintett tagállam által e rendelet 3. cikke (4a) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentésre és annak végrehajtására, valamint az érintett tagállam kormánya által nyilvánosan bejelentett esetleges egyéb döntésekre alapozza.

Amennyiben a Tanács az EUMSZ 126. cikke (8) bekezdésével összhangban azt állapítja meg, hogy az érintett tagállam nem hozott eredményes intézkedéseket, ezt jelenti az Európai Tanácsnak.”

6. Az 5. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Tanácsnak azokat a határozatokat, amelyekkel az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdésével összhangban az érintett euroövezeti tagállamot felszólítja, hogy hozzon intézkedéseket a költségvetési hiány csökkentésére, azon tanácsi határozattól számított két hónapon belül kell meghoznia, amely az EUMSZ 126. cikkének (8) bekezdésével összhangban megállapította, hogy nem került sor eredményes intézkedésre. A felszólításban a Tanács felkéri a tagállamot, hogy valósítsa meg olyan éves költségvetési célokat, amelyek – az ajánlást alátámasztó előrejelzés alapján – megfelelnek az egyszeri és átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenlegben elérendő, a GDP legalább 0,5 %-át mint küszöbértéket kitevő éves minimális javulásnak, és ezáltal a felszólításban szereplő határidőn belül szüntesse meg a túlzott hiányt. A Tanács megjelöli az e célok eléréséhez vezető intézkedéseket is.

(1a) A Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (9) bekezdésével összhangban tett felszólítását követően az érintett tagállam jelentést tesz a Tanácsnak és a Bizottságnak a felszólításra válaszként hozott intézkedésekről. A jelentés tartalmazza az államháztartás kiadásaira és bevételeire, illetve mind a kiadási, mind a bevételi oldal diszkrecionális intézkedéseire vonatkozó célokat, valamint az egyedi tanácsi ajánlásokra válaszul tett intézkedésekre vonatkozó információkat, hogy a Tanács, szükség esetén, e rendelet 6. cikke (2) bekezdésének megfelelő határozatot hozhasson. A tagállam a jelentést közzéteszi.

(2) Amennyiben az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdése szerinti felszólításnak megfelelően eredményes intézkedésekre került sor, de a felszólítás elfogadását követően az államháztartásra jelentős negatív hatást gyakorló, előre nem látható kedvezőtlen gazdasági események következnek be, a Tanács a Bizottság ajánlása alapján határozhat úgy, hogy az EUMSZ 126. cikke (9) bekezdése értelmében felülvizsgált felszólítást fogad el. Az e rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében hivatkozott érdemleges tényezőket figyelembe vevő felülvizsgált felszólítás főszabályként egy évvel hosszabbíthatja meg a túlzott hiány megszüntetésére kitűzött határidőt. A Tanács a felszólításában a gazdasági előrejelzésekhez viszonyítva mérlegeli az államháztartásra jelentős negatív hatást gyakorló, előre nem látható kedvezőtlen gazdasági események fennállását. A Tanács – a

Bizottság ajánlása alapján – az euroövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés esetén is határozhat úgy, hogy az EUMSZ 126. cikke (9) bekezdése értelmében felülvizsgált felszólítást fogad el, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát.”

7. A 6–8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

(1) Amikor a Tanács azt vizsgálja, hogy az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdésével összhangban adott felszólításra válaszul történtek-e eredményes intézkedések, határozatát az érintett tagállam által e rendelet 5. cikke (1a) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentésre és annak végrehajtására, valamint az érintett tagállam kormánya által nyilvánosan bejelentett esetleges egyéb döntésekre alapozza. A Bizottság által tett ellenőrző látogatás eredményét e rendelet 10a. cikkének megfelelően figyelembe kell venni.

(2) Ha az EUMSZ 126. cikke (11) bekezdésének alkalmazására vonatkozó feltételek teljesülnek, a Tanács az EUMSZ 126. cikke (11) bekezdésével összhangban szankciókat állapít meg. Az erről szóló határozatokat legkésőbb négy hónappal a Tanács azon határozata után kell meghozni, amelyben az érintett euroövezeti tagállamot az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdésével összhangban intézkedések meghozatalára szólította fel.

7. cikk

Ha egy euroövezeti tagállam nem a Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (7) és (9) bekezdése szerinti, egymást követően hozott jogi aktsaival összhangban jár el, a Tanácsnak a 479/2009/EK rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt jelentések napjától számított tizenhat hónapon belül meg kell hoznia az EUMSZ 126. cikke (11) bekezdésével összhangban szankció kiszabását megállapító határozatát. Amennyiben az e rendelet 3. cikkének (5) bekezdése vagy 5. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó, a tizenhat hónapos határidő ennek megfelelően módosul. Gyorsított eljárást kell alkalmazni az olyan szándékosan tervezett költségvetési hiány esetén, amelyről a Tanács úgy dönt, hogy túlzott.

8. cikk

A Tanácsnak az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdésével összhangban hozott, a szankciókat megszigorító határozatait legkésőbb két hónappal a 479/2009/EK rendeletben előírt jelentéstételi határidőket követően meghozza. A Tanács az EUMSZ 126. cikkének (12) bekezdésével összhangban hozott, a határozatai egy részét, vagy valamennyi határozatát hatályon kívül helyező határozatait mielőbb, de legkésőbb két hónappal a 479/2009/EK rendeletben megállapított jelentéstételi határidőket követően meghozza.”

8. A 9. cikk (3) bekezdésében a 6. cikkre való hivatkozás helyébe a 6. cikk (2) bekezdésére való hivatkozás lép.

9. A 10. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés bevezető fordulata helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Tanács és a Bizottság rendszeresen felügyeli azoknak az intézkedéseknek a végrehajtását, amelyeket:”;

- b) a (3) bekezdésben a 3605/93/EK rendeletre vonatkozó hivatkozás helyébe a 479/2009/EK rendeletre vonatkozó hivatkozás lép.

10. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„10a. cikk

(1) A Bizottság e rendelet célkitűzéseivel összhangban állandó párbeszédet tart fenn a tagállami hatóságokkal. A Bizottság e célból ellenőrzéseket hajt végre különösen annak érdekében, hogy felmérje az érintett tagállam aktuális gazdasági helyzetét, és azonosítsa az e rendeletben meghatározott célok teljesítése során adódó esetleges kockázatokat és nehézségeket.

(2) A helyszíni ellenőrzések keretében fokozott ellenőrzésekre kerülhet sor azon tagállamokban, amelyek vonatkozásában az EUMSZ 126. cikkének (8) bekezdése értelmében hozott határozatot követően ajánlásokat és felszólításokat, illetve az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdése szerinti határozatokat adtak ki. Az érintett tagállamoknak rendelkezésre kell bocsátaniuk az ellenőrző látogatás előkészítéséhez és lefolytatásához szükséges valamennyi információt.

(3) A Bizottság adott esetben felkérheti az Európai Központi Bank képviselőit, hogy vegyenek részt az olyan tagállamot érintő ellenőrző látogatáson, melynek pénzneme az euro, vagy amely részt vesz az Európai Központi Bank és az euroövezeten kívüli tagállamok nemzeti központi bankjai között a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában az árfolyam-mechanizmus eljárási szabályainak meghatározásáról szóló, 2006. március 16-i megállapodásban (*) (ERM II).

(4) A Bizottság tájékoztatja a Tanácsot a (2) bekezdésben említett látogatás eredményéről, és adott esetben határozhat úgy, hogy az eredményeket nyilvánosságra hozza.

(5) A (2) bekezdésben említett ellenőrző látogatások szervezésekor a Bizottság az előzetes megállapításait észrevételezésre megküldi az érintett tagállamoknak.

(*) HL C 73., 2006.3.25., 21. o.”

11. A 11. és 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Ha a Tanács úgy határoz, hogy valamely euroövezeti tagállamra az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdésével összhangban szankciókat szab ki, főszabályként pénzbírságot szab ki. A Tanács határozhat úgy, hogy ezt a pénzbírságot az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdésében előírt más intézkedéssel egészíti ki.

12. cikk

(1) A pénzbírság összege tartalmaz egy – a GDP 0,2 %-ának megfelelő – állandó elemet és egy változó elemet. A változó elem egyenlő az előző évi GDP százalékában kifejezett költségvetési egyenleg, valamint vagy a költségvetési egyenlegre vonatkozó referenciaérték, vagy – ha a költségvetési fegyelem megsértése kiterjed az adósságkritériumra – a GDP százalékában kifejezett, azon államháztartási egyenleg közötti különbség abszolút értékének egytizedével, amelyet az EUMSZ 126. cikkének (9) bekezdése szerinti felszólításnak megfelelően ugyanabban az évben el kellett volna érni.

(2) Minden egyes, a pénzbírság kiszabását követő évben a túlzott hiány fennállásáról szóló határozat hatályon kívül helyezéséig a Tanács értékeli, hogy az érintett euroövezeti tagállam a Tanácsnak az EUMSZ 126. cikke (9) bekezdésével összhangban tett felszólítására eredményes intézkedéseket tett-e. Ebben az éves értékelésben a Tanács az EUMSZ 126. cikkének (11) bekezdésével összhangban az intézkedések megszigorításáról határoz, kivéve, ha az érintett euroövezeti tagállam a Tanács felszólításának eleget tett. Ha a Tanács kiegészítő pénzbírság kivetéséről határoz, azt ugyanúgy kell kiszámítani, mint az (1) bekezdésben említett pénzbírság változó elemét.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett pénzbírságok egyenként nem haladhatják meg a GDP 0,5 %-át.”

12. A 13. cikk törlendő, és a 15. cikkben a 13. cikkre való hivatkozás helyébe a 12. cikkre való hivatkozás lép.

13. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

A 12. cikkben említett pénzbírságok az EUMSZ 311. cikke szerinti egyéb bevételeknek minősülnek, és azokat az európai pénzügyi stabilitási eszközre kell fordítani. Attól az időponttól kezdve, hogy a részt vevő tagállamok pénzügyi segítség nyújtása érdekében, és az egész euroövezet stabilitásának megőrzése céljából újabb stabilitási mechanizmust hoznak létre, a pénzbírságok összegét ez utóbbi mechanizmusra kell fordítani.”

14. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„17a. cikk

(1) A Bizottság 2014. december 14-ig, majd ezt követően ötévenként jelentést tesz közzé e rendelet végrehajtásáról.

A jelentés többek között értékeli:

a) a rendelet eredményességét;

b) az EUMSZ-szel összhangban a tagállamok gazdaságpolitikáinak szorosabb koordinálása és gazdasági teljesítményük folyamatos közelítése terén tett előrelépést.

(2) Adott esetben az (1) bekezdésben említett jelentést a rendelet módosítására irányuló javaslat kíséri.

(3) A jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is meg kell küldeni.”

15. A 1467/97/EK rendelet teljes szövegében a Szerződés 104. cikkére való hivatkozások helyébe az EUMSZ 126. cikkére való hivatkozás lép.

16. A melléklet 2. pontjában, az I. oszlopban a 3605/93/EK tanácsi rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésére való hivatkozás helyébe a 479/2009/EK tanácsi rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésére való hivatkozás lép.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. november 8-án.

a Tanács részéről

az elnök

J. VINCENT-ROSTOWSKI
